

Chương 628: Nước Cờ Tiếp Theo

(Số từ: 3158)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

14:04 PM 25/11/2023

Grenosia luôn là một đồng đồ nát, nhưng bây giờ nó đã bị tàn phá hoàn toàn.

Hàng nghìn chiến binh Master Class, hơn một nghìn Archmage và mười Grandmaster.

Khung cảnh tàn phá nặng nề mà chúng đã gây ra có thể được nhìn thấy từ một dãy núi xa xôi.

“Cánh Tay Phải Hắc Hỏa Long...”

"...Cái gì? Hắc Hoả?"

“...Anh không cần biết đâu.”

"Đôi khi em nói những điều anh không thể hiểu được. Em đang nói về cái gì vậy?"

Harriet nghiêng đầu trước lời làm bầm của tôi.

Cánh tay phải... thứ đó.

Khi nào một thứ như vậy trở thành một không?

Không, nó có bao giờ là một phải không?

Mặc dù không phải là một con rồng thực sự, Ludwig cuối cùng cũng mặc một thứ gì đó tương tự.

Tôi chưa bao giờ thấy Ludwig chiến đấu trực tiếp. Nhưng khi tôi dự đoán rằng một dạng cây ghép nào đó sẽ được thực hiện trên cánh tay phải của anh ấy, tôi đã mong điều gì đó như thế này sẽ xảy ra.

“Ngài có nghĩ rằng anh ấy cũng đang cố cây ghép chân và cánh tay trái của mình không?”

Rowan hỏi với vẻ mặt chán ghét.

"...Nghe có vẻ không hợp lý lắm, nhưng xét đến việc đó là Ludwig, thật đáng sợ khi nghĩ rằng cậu ấy thực sự có thể thử."

Đó không phải là bất kỳ cánh tay nào, mà là cánh tay của Larken Simonstite.

Đó là một sự phát triển khá độc hại. Nếu tôi là Valier thật, tôi sẽ tức giận và chạy xung quanh trong sự tức giận.

‘Sao người dám dùng cánh tay của sư phụ ta?’ Tôi sẽ nói thế.

Nhưng, nghiêm túc mà nói, Valier cũ chưa bao giờ học kiếm thuật đúng cách ngay từ đầu.

Tôi tự hỏi liệu Airi có buồn lắm không.

Tận hưởng cánh tay phải, anh muốn ghép cả cánh tay bên kia. Đó chỉ là một tin đồn.

Tình trạng của Ludwig rất đáng lo ngại, nhưng sức mạnh mà anh ta có được là có thật.

“Anh có cảm giác rằng cậu ta đã đạt được sức mạnh tương đương với một Grandmaster. Tuy nhiên, anh chưa từng chiến đấu với cậu ta.”

"Liệu cậu ấy có thể đạt được điều đó chỉ bằng cách cấy ghép một cánh tay không?"

“Anh không chắc. Anh không biết chi tiết, nhưng có vẻ như nó không chỉ là gắn một cánh tay mới.”

"Hừm..."

Mặc dù Harriet có hiểu biết sâu rộng về ma thuật, nhưng cô chưa bao giờ nhìn thấy ma thuật tạo ra kẻ Bất diệt.

“Kẻ Bất diệt là một chuyện, nhưng một Grandmaster...”

Trong trạng thái không ổn định có thể phát nổ bất cứ lúc nào, Ludwig đã có được sức mạnh thực sự.

"Lúc này, động thủ với cậu ta cũng không dễ dàng, không khỏi cảm thấy, sớm một chút đối phó cậu ta sẽ tốt hơn."

Ludwig không chỉ trở nên mạnh hơn một chút; anh ta đã đạt được sức mạnh vượt qua nhiều cấp độ với cái giá là mạng sống của mình.

Có thể bởi vì anh là nhân vật chính, nhưng là nhân vật chính cũng dẫn đến đau khổ lớn hơn.

"Chỉ cần quan sát và để cậu ta yên. Nếu chúng ta muốn loại bỏ cậu ta vì hấn nguy hiểm, chúng ta đã bắt đầu với kẻ Bất diệt."

Bây giờ có quá nhiều điều họ không thể nhạy cảm về Ludwig.

Nếu họ chạm vào Ludwig, những điều kỳ lạ và kỳ quái hơn sẽ xảy ra.

Rowan thông báo cho tôi về tình hình của Lực lượng Đồng minh.

Khi chiến dịch Grenosia không còn cần thiết nữa, sự hỗn loạn đã nổ ra trong Lực lượng Đồng minh. Thậm chí có những chỉ huy yêu cầu một lời giải thích từ chính Hoàng đế.

Và Rowan đã cố gắng thu hút sự phản đối và chặn các câu hỏi theo cách của riêng mình.

Đánh giá theo cách cô ấy nói, nó không dễ chịu, nhưng cô ấy đã đạt được mục đích của mình bằng cách giữ bí mật.

“Việc thu tóm Thánh Hiệp Sĩ Đoàn diễn ra như thế nào?”

"Tôi không thể nói rằng mọi thứ đang diễn ra suôn sẻ. Mọi người đều biết rằng Eleion Bolton bị buộc phải nghỉ hưu. Đương nhiên, sự oán giận đối với ông ấy dồn vào tôi. Đó là lý do tại sao tôi ước Trận chiến Grenosia thực sự xảy ra. Khi đó tôi có thể xem ai đã lắng nghe tôi và ai đã không."

Trong trận chiến, người ta có thể phân biệt ai tin tưởng chỉ huy và ai không.

Có vẻ như Rowan đã hối hận, như thể cô ấy muốn ném trái cảm giác hối hận của cuộc chiến.

"Nếu cô tiếp tục hành động như thể mình muốn đổ máu, nó sẽ không kết thúc tốt đẹp cho cô đâu."

“...Vâng.”

Có một con chó điên chỉ nghe lời tôi vừa là một điều may mắn vừa là một lời nguyền.

Eleion Bolton vẫn im lặng.

Nếu Eleion Bolton là Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, ông ta sẽ không nói bất cứ điều gì vào lúc này. Sau đó, có lẽ, bí mật sẽ được chia sẻ giữa những người đứng đầu.

Rowan đã hành động trơ trẽn. Rõ ràng là cô ấy làm như vậy là không cần thiết.

Kết quả là, họ có thể giữ bí mật như Bertus muốn, nhưng hình ảnh của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ trở nên đáng ghét.

"Nếu cô cư xử kỳ lạ, người chịu thiệt không phải là cô mà là tôi. Cô tồn tại đã là mối phiền toái cho nhân loại rồi, cô còn muốn gây rắc rối cho tôi nữa sao?"

“Là, vậy sao...”

Rowan gục đầu trước những lời cay nghiệt của tôi.

Người phụ nữ điên này có một khuynh hướng độc ác.

Tất nhiên rồi...

Cuối cùng, người nên chết trước là tôi.

Mỗi khi cảm thấy không đủ tư cách để đánh giá đúng sai của ai đó, tôi chỉ muốn cắn lưỡi mình.

"Sau này tôi sẽ cẩn thận hơn. Dù sao thì tôi cũng là bộ mặt của ngài mà."

"...Tại sao điều đó lại khiến tôi cảm thấy tội tệ hơn nhỉ?"

Đúng rồi.

Dù kẻ đáng ghét có làm gì đi chăng nữa, họ vẫn là kẻ đáng ghê tởm.

Nhìn này.

Ngay cả khi cô ấy lắng nghe tốt, nó vẫn cảm thấy khó chịu.

Chỉ cần nhìn vào Đồ ngọc của chúng tôi.

Cô ấy dễ thương chỉ bằng cách đứng yên.

"...Tại sao anh lại nhìn em như vậy chứ?"

Không, tôi đã không làm điều đó ngay bây giờ!

Không phải cảm thấy tội tệ hơn khi thể hiện thiện chí sao?

"Tôi biết tôi không thể làm gì để trở nên xấu tính, nhưng hãy cố gắng sống tốt cho riêng mình."

"Tôi sẽ ghi nhớ."

"Nếu cô gây rối và bị bắt bởi nhầm người, cô sẽ xong đời."

Rowan đã làm việc tốt và tạo ra kết quả mong muốn.

Và vấn đề không phải là tính cách của Rowan, mà là tính cách của cô ấy.

Kể từ giờ trở đi, nhiệm vụ của Rowan chắc chắn sẽ khiến cô bị nhiều người căm ghét và tạo ra vô số kẻ thù.

"Cô có biết công việc của mình sẽ làm nguy hiểm như thế nào không?"

"Tất nhiên rồi."

Cô ấy có vẻ không biết gì.

"Chúng ta nên bắt ai trước?"

"Cô biết luôn à."

Cho dù có khó chịu hay đáng lo ngại thế nào đi chăng nữa,

Lòng trung thành của Rowan không bao giờ dao động.

"Louise von Schwarz."

"Tôi biết mà."

Đúng rồi.

Nó giống như một liều thuốc Antirianus quá liều.

"Nghĩ thế nào cũng thấy lạ."

Trước lời nói của Erich de Lafaeri, mọi người ngồi trong doanh trại tạm thời đều im lặng.

—Cayer Volden, Erich, Kono Lint, Cliffman và Heinrich.

Bốn người họ cảm thấy tình hình trở nên kỳ lạ, một phần là do họ chưa từng trải qua trận chiến quy mô lớn như dự kiến.

"Nếu chúng ta không phải chiến đấu, đó là một điều tốt. Tôi không thực sự quan tâm."

Cliffman nằm trên chiếc giường tạm bợ trong doanh trại, thần thờ nhìn lên trần nhà.

"Ellen vẫn tiếp tục di chuyển với chúng ta, phải không? Thậm chí không phải quân của Ellen đã di chuyển. Không, ngay cả khi họ di chuyển, liệu điều đó có thể xảy ra được không?"

Câu hỏi của Erich là hợp lệ.

Tất nhiên, lực lượng mạnh nhất của liên minh là Ellen và Saviolin Turner, với đội quân tinh nhuệ mà họ chỉ huy, Shanapell và Quân đoàn Pháp sư Hoàng gia.

Tuy nhiên, Ellen đã không di chuyển, và Grenosia đã bị tiêu diệt.

Cho dù mọi thứ có thể tốt đến đâu, một sự kiện tốt không thể giải thích được chắc chắn sẽ khiến bạn cảm thấy lo lắng.

"Có thể Đế quốc đã phát triển một số vũ khí bí mật đáng kinh ngạc chẳng?"

Cayer nhú mày khi lằm bằm.

"Có thể có một Titan khác?"

"Có lẽ đó không phải là Titan. Tôi đã hỏi Adelia và cậu ấy nói rằng Titan chưa được kích hoạt."

"Vậy thì nó phải là một loại vũ khí khác, nhưng tại sao họ lại phải giấu nó đi? Và nếu nó đủ mạnh để chinh phục cả một

Vương đô, chẳng phải nó sẽ khiến quân đội trở nên vô dụng sao?"

"Chúng ta sẽ không biết chắc chắn cho đến khi một cái gì đó được tiết lộ rõ ràng."

Cuộc trò chuyện chính là giữa Cayer và Erich.

Cliffman có vẻ không quan tâm.

Mặt khác, Kono Lint và Heinrich vẫn im lặng.

"Lint, cậu có nghi ngờ gì không?"

"Uh, ừm... Tôi không biết."

"...Tại sao cậu lại phản ứng như thế này? Cậu không tò mò sao?"

"Uh? Không, không! Tất nhiên, tôi tò mò. Tôi chỉ nghĩ về nó, tự hỏi nó có thể là gì..."

Kono Lint không biết tất cả các chi tiết.

Tuy nhiên, anh ta biết rằng Đế quốc đang sử dụng xác chết của những người lính đã ngã xuống vì mục đích gì đó, sau khi bị Reinhardt kéo đi khắp nơi.

Nó chắc chắn là một cái gì đó liên quan đến Undead.

Và anh ta biết rằng Reinhardt đang chiến đấu trên chiến trường.

Tuy nhiên, anh ta cũng có cảm giác rằng lực lượng của Reinhardt không đủ lớn để một mình chinh phục một Vương đô.

Kono Lint biết rằng những gì xảy ra ở Grenosia có liên quan đến vũ khí Undead đang được phát triển bởi Đế quốc.

Đó là lý do tại sao anh ta không thể tham gia cuộc trò chuyện một cách bất cần. Anh ta có thể vô tình để lọt thông tin mà anh ta không nên tiết lộ.

Vì câu trả lời không thuyết phục của Kono Lint, Erich chuyển ánh mắt sang Heinrich.

"Heinrich, chị gái cậu có nói gì với cậu không?"

"Không hẳn? Tôi đã không gặp chị ấy kể từ khi tôi đến đây. Tôi nghi ngờ chị ấy cũng không biết bất cứ điều gì..."

Heinrich đã tận mắt chứng kiến.

Loại quân đội nào đã được tạo ra và họ sở hữu sức mạnh gì.

Và rằng các bạn cùng lớp của họ cũng tham gia sâu vào vũ khí bí mật của Đế quốc lần này.

Heinrich biết hầu hết những bí mật không bao giờ được tiết lộ ra bên ngoài ở nơi này.

Không chỉ về kẻ Bất diệt, mà còn về thực tế là các Thánh Hiệp Sĩ hiện tại thực chất là quân đội của Ma vương - Heinrich là người duy nhất có mặt biết điều này.

Mặc dù anh ta không biết rằng Đế quốc đã quyết định gọi đội quân đó là kẻ Bất diệt, nhưng anh ta trực giác biết rằng kẻ Bất diệt đã được triển khai ra tiền tuyến và đang chứng tỏ là một lực lượng đáng gờm, như mong đợi.

Đó là sự thật mà anh ta không thể nói ra ngay cả khi miệng anh ta bị xé toạc.

"Đó không phải là một vấn đề chúng ta không thể dễ dàng suy nghĩ sao?"

Sự tò mò sinh ra rắc rối.

Để dập tắt sự tò mò đó, Heinrich nhìn mọi người và mở lời.

"Ngay cả khi Thảm Hoạ Cổng kết thúc, Đế quốc vẫn còn nhiều thứ phải chuẩn bị. Do đó, ngay cả khi họ sở hữu vũ khí hoặc công nghệ quá mạnh, cũng không cần phải tiết lộ chúng cho toàn bộ liên minh. Chúng có thể bị lạm dụng."

Các vấn đề như xung đột của con người, tranh giành quyền lực hay vấn đề của Ma vương là không thể tránh khỏi. Không phải là Đế quốc đang quá thận trọng hay bí mật; họ chỉ đơn giản là thận trọng và băng qua cầu sau khi kiểm tra độ chắc chắn của nó.

"...Khi ta nghĩ về nó, điều đó có ý nghĩa."

Mong muốn phổ biến của một nhóm là giữ một vũ khí mạnh mẽ cho riêng mình có thể không lạ đến mức nó đảm bảo được coi là thông tin tuyệt mật, ngay cả giữa các đồng minh.

Sau khi chiến tranh kết thúc.

Có hy vọng rằng họ có thể nghĩ về điều đó? Hay họ nên lo lắng về những vấn đề sẽ phát sinh sau thời điểm đó?

Heinrich đã nghĩ về điều thứ hai.

Đó là một đội quân hùng mạnh.

Nhưng bản thân sức mạnh quá mức đã nguy hiểm.

Hơn nữa, Ma vương đang dần ăn mòn cả liên minh và Đế quốc mà người dân không hề hay biết.

"Đúng vậy, Ma Vương... Reinhardt có thể cố lấy vũ khí bí mật của Đế quốc, vì vậy giữ bí mật là điều thích hợp..."

Suy đoán thâm lắng của Erich đề cập đến tên của Ma vương, và tự nhiên, bầu không khí đông cứng lại.

Thảm Hoạ Công và Ma Vương là những từ ma thuật biến minh cho mọi thứ.

—Ma Vương.

Đế quốc giữ bí mật vì Ma vương.

Nhưng tất nhiên, cả Kono Lint và Heinrich đều không thể không cảm thấy ghen ngạo khi tên của Ma vương được nhắc đến theo cách như vậy.

"Nhưng nó không lạ sao?"

Cayer nhận ra sự nghi ngờ của Erich.

“Nếu Ma Vương... muốn hủy diệt loài người, cậu ta không thể làm điều đó bất cứ lúc nào sao?”

"Làm sao cậu ta dám chứ? Có liên minh, Titan, và bây giờ có vẻ như chúng ta thậm chí còn có một loại vũ khí bí mật. Làm sao cậu ta có thể chạm vào chúng ta?"

Câu nói của Erich khiến Cayer lặng người nhìn bạn mình.

Mặc dù anh ấy đã trở nên mạnh mẽ hơn vô song, một chiến binh dày dạn kinh nghiệm và một Thánh Hiệp Sĩ so với trước đây, nhưng sự ngây thơ của bạn anh ấy dường như không thể chữa được.

Cayer là một quý ông, ngay cả khi thất vọng.

Kono Lint và Heinrich ngay từ đầu đã không mong đợi bất cứ điều gì, vì vậy họ không cảm thấy thất vọng.

Cậu ta chỉ như vậy thôi.

Trong một tỉnh mạch tương tự.

"...Cậu điên à? Tại sao Ma vương lại tấn công ở đây?"

"Để tiêu diệt loài người, phải không?"

"Cậu có nghĩ rằng con người chỉ sống ở đây không?"

"...Huh?"

"Mọi chuyện sẽ kết thúc nếu Thủ đô Đế quốc bị tấn công."

Trước phản ứng của Erich, cho thấy rằng anh ta thậm chí chưa bao giờ nghĩ đến khả năng đó, Heinrich và Kono Lint không khỏi ngạc nhiên, ngoài việc không mong đợi bất cứ điều gì.

Ngay cả Cliffman, người đang lơ đãng nhìn lên trần nhà, cũng chuyển ánh nhìn về phía Erich.

Để có biểu hiện đó chỉ bây giờ.

Mọi người đều kinh ngạc trước sự ngây thơ của Erich theo cách riêng của họ.

“Ma Vương... Nếu tên khốn Reinhardt đó thực sự muốn tiêu diệt loài người, tại sao cậu ta lại tấn công vào đây? Nếu cậu ta lấy đi nơi để trở về của chúng ta, mọi chuyện sẽ kết thúc. Tất cả chúng ta sẽ chết hết một khi nguồn cung cấp của chúng ta bị cắt đứt. Nó rất đơn giản. Đây có phải là một khái niệm khó không?”

Đó không phải là một suy nghĩ hay ý tưởng mà chỉ những người có trí thông minh tuyệt vời mới có thể nghĩ ra.

Ma Vương liên tiếp có cơ hội tiêu diệt nhân loại. Ngay cả bây giờ, trên thực tế, luôn có cơ hội.

Tuy nhiên, Ma Vương không tiêu diệt loài người.

Đó là một suy nghĩ rõ ràng, nhưng một suy nghĩ mà không ai lý giải.

Họ chỉ đơn thuần cho rằng anh ta đang chờ thời cơ vì một lý do hoặc kế hoạch độc ác hơn.

Suy ra suy nghĩ của một con quỷ là điều không thể, vì vậy họ chắc chắn về ý định của anh ta nhưng không phải về phương pháp của anh ta.

Sự bối rối của Erich thể hiện rõ qua vẻ mặt của anh ta trước lời quở trách của Cayer.

"Vậy, tại sao cậu ta không làm thế?"

"..."

"..."

"..."

Thấy Erich cuối cùng cũng có suy nghĩ mà những người khác đã cân nhắc ở một mức độ nào đó, cả ba vẫn im lặng.

Họ có thể làm gì về điều này?

"Đủ rồi."

Cliffman, người đã nằm im lặng, nhẹ nhàng nói.

"Chấm dứt ở đó. Nói nhiều cũng chẳng ích gì."

Với vẻ mặt nghiêm khắc, Cliffman nói.

"Xét cho cùng, nhiệm vụ của chúng ta rất rõ ràng."

Họ là một đội quân để chấm dứt thảm họa Công.

"Chúng ta chỉ cần tập trung vào đó."

Không cần phải bảo vệ, chỉ trích hay suy đoán về ý định của Ma Vương.

Vì hành động thảo luận đơn thuần về nó đã nguy hiểm, Cliffman đã cắt đứt chủ đề hoàn toàn.

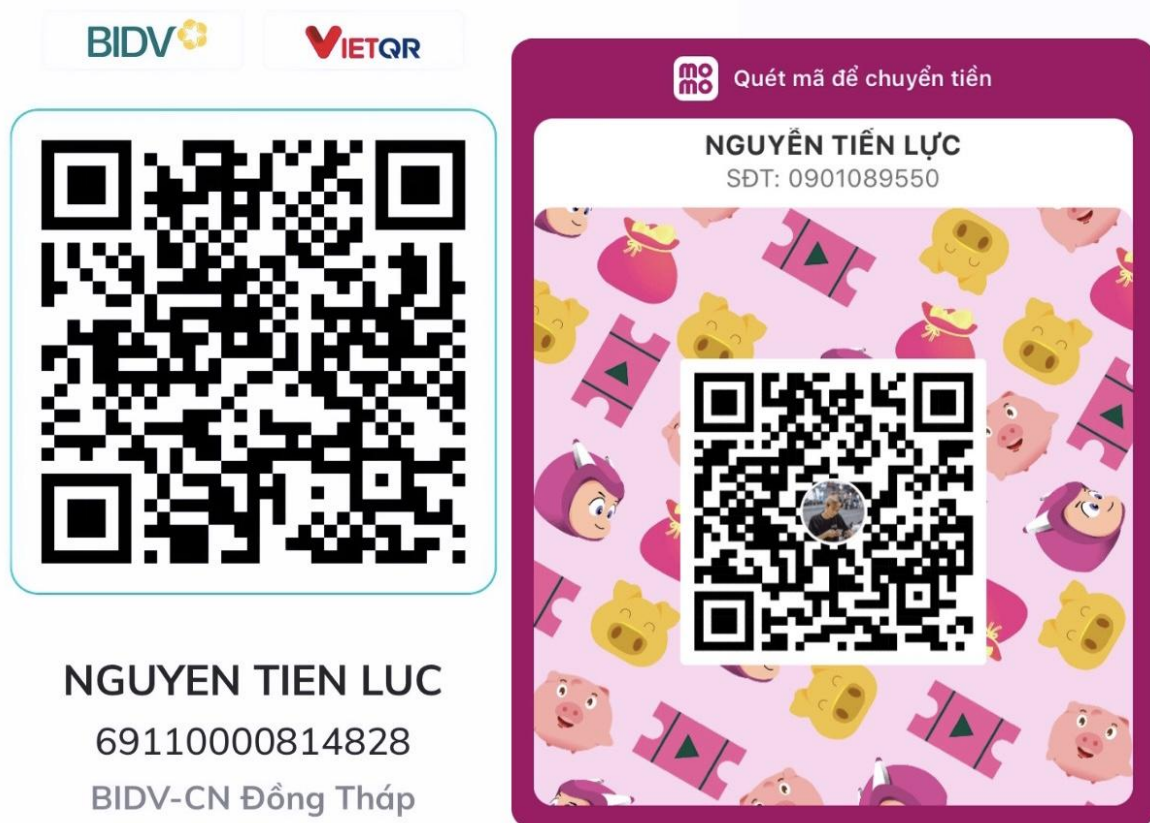
Heinrich im lặng nhìn Cliffman.

Đó là một chủ đề nguy hiểm và không nên nêu ra.

Tuy nhiên, Heinrich biết rằng sẽ đến lúc họ không thể tránh được việc giải quyết vấn đề đó nữa.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading